

Mă numesc [redacted] Ana-Violeta. Am 19 ani și sunt în proiectul acesta din clasa a XI-a.

Proiectul „Viața în clasa a noua” a însemnat enorm pentru mine a fost un prilej de a explora adâncurile ființei mele, o oportunitate de creștere, un însemnat ajutor financiar și spiritual.

Acest proiect m-a adus în contact cu oameni, oameni de la care am învățat foarte multe lucruri de învățat, despre lume și despre mine, ajungând astfel să îndeplinesc cel puțin parțial dictonul lui Sorate: „Cunoaște-te pe tine însuți!” („Gnosce te ipsum!”). Prin activitățile desfășurate (întâlniri, tabere) am ajuns să mă descopăr pe mine și să descopăr drumul pe care merg.

Calătoria aceasta prin dedepăturile ființei mele mi-a relevat infinitele posibilități care există în acest univers și m-a făcut să-mi doresc din ce în ce mai mult să cresc, să privesc în grădina ființei mele valori, valori precum: sănătatea, dreptatea, moralitatea, bunul simț, respectul; și să pretuiască ceea ce este cel mai important în viață, elementele cu adevărat esențiale: familia și sănătatea.

Am descoperit că noi, oamenii, dispunem de numeroase comori launtrice, comori pe care trebuie să le căutăm, comori după care merită să ologăm toată viața.

Ceai ce poate fi mai frumos la un om decât valorile morale?

Proiectul acesta mi-a dat curajul de a putea fi ceea ce sunt, puterea de a persevera și de a debănda ceea ce este pentru mine important și inteligența necesară pentru a putea continua acest drum spre vârful piramidei valorilor.

Mă bucur enorm pentru că am învățat această gamă de a cunoaște oameni, de a învăța, de a avea un sprijin. Proiectul acesta mi-a demonstrat că există persoane care te ajută să fi mai bun, ajutorul acesta venind pur și simplu din dorința de a trăi într-o lume mai bună.

Existența aceasta cu World Vision mi-a fixat repere
necesare stabilității și, totodată a reprezentat unul dintre
cele mai bune argumente care m-au condus la concluzia
conform căreia: "Viața e frumoasă."

Această etapă din viața mea a însemnat enorm, fiind
o etapă pe care am așezat-o în inima mea și asupra
căreia am posibilitatea de a mă reamintări să o reamănez
și, odată cu trecerea anilor să descopăr înțelesuri peste
și mai profunde, înțelesuri care joacă și se jucă un
rol decisiv în existența mea. Pentru mine acest proiect
a însemnat mult, un "mult" scrisorilor, un "mult" și
cărui intensitate nu se pot reduce la nivelul unor cuvinte.

Le spun că, Fiecare dintre noi urmăm drumuri
diferite în viață, dar oriunde mergem, luăm cu noi
câte puțin unul de la altul, de prețutindeni."

Vă mulțumesc pentru toate lucrurile pe care m-ați ajutat
să le văd la mine și la alții, pentru lucrurile pe
care le-am luat în drumul meu în viață, pentru
ghidare, pentru bunătate, pentru umanitate, pentru tot!